

Για έναν Χρηματοπιστωτικό Αφοπλισμό

Του Γιώργου Ανωμερίτη

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα
Ελευθεροτυπία 15.03.2010

Η πρόταση του Πρωθυπουργού της Ελλάδας προς τον Πρόεδρο των ΗΠΑ για εγγραφή ως θέματος συζήτησης στο επόμενο G20 της αντιμετώπισης των συντονισμένων πρακτικών των κερδοσκόπων κατά εθνικών οικονομιών και διακρατικών νομισμάτων, φέρνει στην επικαιρότητα θέσεις και προτάσεις, τις οποίες έχω επανειλημμένα διατυπώσει από τη δεκαετία του '90, ως εκπρόσωπος μιας γενιάς, η οποία έχει υποστεί τις συνέπειες του αυταρχισμού, των χρηματαγορών και του ανέλεγκτου πλούτου.

Το Κεφάλαιο, αφού μεγένθυσε τα κέρδη του απομυζώντας τους συσσωρευμένους πόρους του κράτους μεικτής οικονομίας, εκμεταλλευόμενο σήμερα το θεσμικό κενό συντονισμού μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, επιχειρεί να μεγιστοποιήσει τα κέρδη του, συμπιέζοντας τις κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζομένων. Τελικός στόχος των ισχυρών των ανέλεγκτων αγορών είναι η επιβολή πολιτικοοικονομικών αυταρχικών καθεστώτων. Μετά την ιδιωτικοποίηση της κρατικής περιουσίας, την εκμετάλλευση των πόρων του κοινωνικού συστήματος και προτυποποιώντας το ατομικό πάνω στο συλλογικό, κεντρικός τους στόχος είναι η δημιουργία συνθηκών αναρχίας, εθνικισμού και ρατσισμού, ώστε μετά την κατάρρευση του κοινωνικού κράτους, να ποδηγετηθούν οι ατομικές ελευθερίες και οι δημοκρατικοί θεσμοί.

Η κρίση των χρηματοπιστωτικών αγορών είναι αποτέλεσμα της παγκοσμιοποιημένης εικονικής οικονομίας σε βάρος της πραγματικής οικονομίας. Η υποδούλωση των πολιτικών και της πολιτικής στην οικονομική δύναμη, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη διεύρυνση της φτώχειας, στην καταλήστευση του κρατικού πλούτου και τώρα στην εκμετάλλευση των πόρων των κοινωνικών συστημάτων ασφάλισης. Η νεοφιλελεύθερη εικονική οικονομία μιας αγοράς κερδοσκοπικών συμμοριών μετατρέπεται τους χρηματοοικονομικούς οργανισμούς σε μηχανισμούς δικτατορίας μιας ολιγαρχίας του πλούτου σε βάρος των συμφερόντων των πολλών. Το ειρωνικό είναι ότι η κρίση των χρηματοπιστωτικών συστημάτων μιας άδικης και άνισης αγοράς, επειδή δεν αγγίζει τα δισεκατομμύρια των φτωχών, των απόκληρων, των μεταναστών, των υποσιτισμένων και των ανέργων οδηγεί σε

αδιαφορία λαϊκές μάζες, αδρανοποιώντας τις κοινωνικές εστίες αντίστασης στα σχέδια τους. Οι απόκληροι περιθωριοποιούνται ακόμη περισσότερο, αφήνοντας ελεύθερο το έδαφος στους πλουτοκράτες της απληστίας και τους διεφθαρμένους πολιτικούς.

Η κρίση όμως είναι μια ευκαιρία. **Όπως στη γενιά μας στα χρόνια του ψυχρού πολέμου επιβάλλαμε με αγώνες την ειρήνη, με τον περιορισμό των όπλων μαζικής καταστροφής στο όνομα του Πυρηνικού Αφοπλισμού, έτσι και σήμερα στο όνομα της ευημερίας των πολλών, της κοινωνικής συνοχής και της προστασίας του περιβάλλοντος, πρέπει να επιβάλλουμε στις άναρχες αγορές ένα Χρηματοοικονομικό Αφοπλισμό.** Η σημερινή κρίση των χρηματοπιστωτικών συστημάτων πρέπει μαζί με τις αποφάσεις οικονομικής εξυγίανσης των αγορών, να οδηγηθεί στην επιβολή αυστηρών κανόνων λειτουργίας των μηχανισμών βραχυχρόνιων κινήσεων στον χώρο των συναλλαγών. Με την επιβολή ενιαίων κανόνων δημοκρατικού ελέγχου, ειδική φορολογία των βραχυχρόνιων χρηματοοικονομικών ροών, αποκλεισμό των φορολογικών παραδείσων και των σημαιών ευκαιρίας και μη αποδοχή των εξωχώριων εταιρειών στις δημόσιες συναλλαγές, οφείλουμε να προασπίσουμε όχι πλέον μια ανοιχτή και ορθά λειτουργούσα οικονομία, αλλά το ίδιο το δημοκρατικό πολιτικό σύστημα. Η γενιά του **Παγκόσμιου Αφοπλισμού**, οφείλει να οδηγήσει το δημοκρατικό κίνημα στο νέο στόχο του **Χρηματοπιστωτικού Αφοπλισμού**. Οι ηγέτες του σοσιαλιστικού και δημοκρατικού κινήματος, καθώς και οι πολυδιασπασμένες κοινωνικές δυνάμεις οφείλουν να αναλάβουν τις ιστορικές τους ευθύνες.